

**АКТУАЛЬНІ
ПРОБЛЕМИ
ПРАКТИЧНОЇ
ПСИХОЛОГІЇ**

Збірник наукових праць

Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції

17 травня 2024 р., м. Одеса

**MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE
STATE INSTITUTION "SOUTH UKRAINIAN NATIONAL PEDAGOGICAL UNIVERSITY
NAMED AFTER K.D. USHYNsky"**

*(Department of General and Differential Psychology,
Department of Psychiatry, Medical and Special Psychology,
Department of Theory and Methods of Practical Psychology)*

MOLDOVA STATE UNIVERSITY

(Department of Psychology)

UNIVERSITY OF THE NATIONAL EDUCATION COMMISSION, KRAKOW

(Institute of Psychology)

VILNIUS UNIVERSITY

(Institute of Psychology)

JOHNS HOPKINS UNIVERSITY

(Department of Psychology & Brain Sciences)

ODESA NATIONAL ECONOMIC UNIVERSITY

(Department of Language and Psychological and Pedagogical Training)

KHARKIV NATIONAL PEDAGOGICAL

UNIVERSITY NAMED AFTER H. S. SKOVORODA

(Department of Psychology)

CLASSICAL PRIVATE UNIVERSITY

(Department of Practical Psychology)

VASYL' STUS DONETSK NATIONAL UNIVERSITY

(Department of Psychology)

ODESA ASSOCIATION OF PSYCHOLOGISTS

**ACTUAL PROBLEMS
OF PRACTICAL PSYCHOLOGY**

Collection of scientific works

International Scientific and Practical Internet Conference

May 17, 2024

Odessa – 2024

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»**

*(кафедра загальної та диференціальної психології,
кафедра психіатрії, медичної та спеціальної психології,
кафедра теорії та методики практичної психології)*

ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ МОЛДОВИ

(кафедра психології)

УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ КОМІСІЇ НАРОДНОЇ ОСВІТИ В КРАКОВІ

(Інститут психології)

ВІЛЬНЮСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

(Інститут психології)

УНІВЕРСИТЕТ ДЖОНСА ГОПКІНСА

(кафедра психології та досліджень про мозок)

ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

(кафедра мовної та психолого-педагогічної підготовки)

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ

УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ Г. С. СКОВОРОДИ

(кафедра психології)

КЛАСИЧНИЙ ПРИВАТНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

(кафедра практичної психології)

ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА

(кафедра психології)

ОДЕСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПСИХОЛОГІВ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРАКТИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ

Збірник наукових праць

Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції

17 травня 2024 року

Одеса – 2024

**ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ДОПОМОГИ ДІТЯМ ТА ПІДЛІТКАМ
В ТРАВМІ ПОВ'ЯЗАНИЙ З ВІЙНОЮ**

Сузанська А.О., Головська І.Г.106

**ПСИХОЛОГІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ І ОСОБЛИВОСТІ
СТРЕСОСТІЙКОСТІ ПІДЛІТКІВ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ**

Тимохіна А.М., Дідух М.Л.109

**ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ЕМОЦІЙНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ У ЧОЛОВІКІВ І ЖІНОК:
ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ**

Макордей О.І.116

**ОСОБИСТІ ПСИХОЛОГІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ СПОРТСМЕНІВ ПРИ
ДІЇ СТРЕСОВИХ ЧИННИКІВ**

Острова І.В.122

ПРОЯВ СТРЕСУ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ОСОБИСТІСТЬ

Міхова Л.П.119

**ЖИТТЄСТІЙКІСТЬ ЯК НЕОБХІДНА ХАРАКТЕРИСТИКА ДЛЯ
ПОДОЛАННЯ СКЛАДНИХ ВИКЛИКІВ ВІЙНИ**

Майстренко Т.М., Вдовіченко О.В.125

**ПСИХОЛОГІЧНІ УМОВИ КОРЕКЦІЇ ПОСТСТРЕСОВОГО СТАНУ У
ВІЙСЬКОВИХ**

Каралкін М.В., Массанов А.В.128

**СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДОСЛІДЖЕННЯ МОЛОДІ
ЮНАЦЬКОГО ВІКУ В ЕКСТРЕМАЛЬНИХ УМОВАХ**

Онищенко О.О., Симоненко С.М.132

**ВПЛИВ СТРЕСОВИХ ФАКТОРІВ НА ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ В
ЮНАЦЬКОМУ ВІСІ**

Сембрак А.А.134

ПСИХОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО РОЗУМІННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ

Сороченко О.С.136

**СТРАТЕГІЇ ПОДОЛАННЯ ВТОМИ ВІД СПІВЧУТТЯ У ПРАКТИЧНИХ
ПСИХОЛОГІВ**

Суханова О.А., Оверчук В.А.141

**ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТРИВОЖНОСТІ МОЛОДІ З РІЗНИМ
ТИПОМ ТЕМПЕРАМЕНТУ В ЕКСТРЕМАЛЬНИХ УМОВАХ**

Маскевич Д.О., Ситнік С.В.143

**ВПЛИВ ФАКТОРІВ РЕЗИЛЬЄНТНОСТІ НА ЗБЕРЕЖЕННЯ
ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗДОРОВ'Я СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ В УМОВАХ
ВОЄННОГО СТАНУ**

Мельник О. А.147

**ВПЛИВ КОПІНГ-СТРАТЕГІЙ НА ЖИТТЄСТІЙКІСТЬ В ПЕРІОД
ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ**

Пилипенко Т.В., Ситнік С.В.149

**АДАПТАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЯК ЧИННИК ПСИХОЛОГІЧНОГО
БЛАГОПОЛУЧЧЯ ВИМУШЕНИХ ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ**

Суранова Н.В., Ситнік С.В.154

освіти, що, на етапі особистісного формування, допоможе молодому поколінню сформувати психологічну міцність до стресорів.

Література

1. Афузова Г.В., Найдьонова Г.О., Кротенко В.І. Резильєнтність як чинник збереження психічного здоров'я в умовах воєнного часу. Науковий журнал з соціології та психології «Габітус».2023, Випуск №53. с.100-104.
2. Лазос Г.П. Резильєнтність: концептуалізація понять, огляд сучасних досліджень. Актуальні проблеми психології. Том 3:Консультативна психологія і психотерапія / Інститут психології імені Г.С. Костюка НАПН України. Вінниця : ФОП Рогальська І.О., 2018. Вип. 14. С.26-64
3. Пляка Л.В. Шляхи розвитку резильєнтності у здобувачів вищої освіти в умовах воєнного стану. Вчені записки ТНУ імені Вернадського.2023 Том 34 (73) №6. С.50-54.

ВПЛИВ КОПІНГ-СТРАТЕГІЙ НА ЖИТТЄСТІЙКІСТЬ В ПЕРІОД ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ

Пилипенко Т.В., Ситнік С.В.

*Державний заклад «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
(м. Одеса, Україна)*

Військовий конфлікт є серйозним стресовим чинником, який може суттєво вплинути на психологічний стан мешканців країн - його учасників. Особи, що пережили військові дії, можуть стикатися з різноманітними психологічними труднощами, відтак, дослідження впливу копінг-стратегій у цьому контексті може допомогти розуміти, як люди адаптуватися та виживають в умовах високого ризику та стресу. Пошук оптимальних адаптаційних стратегій, які сприяють збереженню життєстійкості та психічного благополуччя у військових умовах, може мати практичне значення для розробки програм їхньої психологічної реабілітації.

Тому **метою** нашого дослідження стало вивчення стратегій адаптації, які сприяють підвищенню життєстійкості особистості у період військового стану.

Узагальнюючи дані наукової літератури (Кондратюк, 2022, с.79; Ульянова, 2020, с. 73 та ін.) визначено, що у контексті досліджуваної теми життєстійкість можна визначити як психологічну якість, яка допомагає особам ефективно адаптуватися до стресових викликів, що виникають у зв'язку з військовими умовами. Оскільки відомо, що життєстійкість ґрунтується на активних життєвих установках (Предко, 2020, с. 186), ми припустили, що використання адаптивних копінг-стратегій в період військового стану сприяє підвищенню рівня життєстійкості. Такими стратегіями ми вважаємо соціальну підтримку, активне відмовлення від проблеми, пошук позитивних сторін у стресовій ситуації.

Для перевірки цього припущення проводилося емпіричне дослідження за участю 58 осіб у віці від 20 до 28 років, у якому вирішувалися такі завдання: 1) вивчити копінг-стратегії та рівень життєстійкості серед досліджуваних, порівняти результати з попередніми дослідженнями; 2) визначити, які копінг-стратегії корелюють з рівнем життєстійкості; 3) визначити особливості прояву копінг-стратегії у осіб з різним рівнем життєстійкості.

Для вирішення цих завдань застосовано такі психодіагностичні методики: методика психологічної діагностики копінг-механізмів Е. Неім; опитувальник копінг-стратегій: скорочена форма (CSI-SF); тест життєстійкості С. Мадді.

Результати за тестом Мадді показали, що ступінь включеності варіюється у вибірці від 16 до 48 балів із середнім значенням 34,8 балу та стандартним відхиленням 8,62 балу. Як що порівнювати ці дані з нормами, опублікованими Н. О. Зигало (б.д.), бачимо, що у наших досліджуваних цей показник є нижчим на 2,8 балу, що за даними одновибіркового t-критерія Стюдента є статистично значущою різницею ($t=2,51$; $p<0,05$). Проте, якщо ці самі дані порівняти з відомостями, наданими Я. Г. Запека (2019, с. 92), вони будуть вищими на 4,5 балу ($t=4,05$; $p<0,01$). За показником контролю дані наших досліджуваних мали мінімальне значення - 20 балів, максимальне – 44 бали із центром у точці 27,4 балу та стандартним відхиленням 7,14 балу. Такі значення не відрізнялися від того, що наведено Н. О. Зигало ($t=1,91$; $p>0,05$) та від даних у вибірці Я. Г. Запека ($t=0,95$; $p>0,05$). Показник прийняття ризику був розподілений у межах 12-23 балів, середнє значення складало 19,1 балу, а стандартне відхилення 3,55 балу, і таке середнє було значно вищим за норми Н. О. Зигало (на 5,2 балу; $t=11,3$; $p<0,0001$) та за відомості Я. Г. Запека (на 2 бали; $t=4,33$; $p<0,001$). Щодо загального показника життєстійкості, мінімальне значення за ним склало 51 бал, максимальне – 114 балів, середнє арифметичне у вибірці дорівнювало 81,3 балу із відхиленням у 17,59 балу. Перевірка результатів тесту на життєстійкість відносно норм Н. О. Зигало (80,7 балу) показує, що наше середнє значення показника життєстійкості ненабагато вище ($t=1,41$; $p>0,05$), проте значно перевищує дані Я. Г. Запека (73,91 балу), що може вказувати на вищий рівень сучасних мешканців стійкості та адаптивності до стресових умов, що підтверджується даними математичного аналізу ($t=3,23$; $p<0,01$). Це може свідчити про зростання вираженості вимірюваних показників у військових умовах.

Тепер давайте розглянемо відомості про застосування досліджуваними різних копінг-стратегій. Так за методикою Е. Неім виявлено, що найбільш уживаними у досліджуваних були адаптивні копінг-механізми, при цьому особливо часто застосовувалися адаптивні емоційні стратегії (у 75% усіх досліджуваних), тобто, такі емоційні стани активного протесту щодо труднощів з високим рівнем оптимістичного налаштування на успіх. Також популярними були відносно адаптивні поведінкові копінг-стратегії (58,3% випадків), найчастіше пов'язані з тимчасовим відходом від вирішення проблем за рахунок компенсації або відволікання від них. Менш часто, проте також уживаними були адаптивні когнітивні стратегії (41,7%) – проблемний аналіз та встановлення власної цінності, а також відносно адаптивні (41,7%) когнітивні стратегії – релігійність та надання сенсу. Як бачимо, досліджувані виявили високий рівень адаптивних копінг-стратегій, вони також часто застосовують відносно адаптивні стратегії. Це свідчить про широкий спектр методів, якими вони користувалися для адаптації до стресових умов, що допомагало їм досягати життєстійкості під час війни.

За методикою CSI-SF також підтверджено, що частіше за інші форми копіngu досліджувані використовують адаптивний копінг, сфокусований на емоціях (у середньому 20 балів), в той час як неадаптивні форми, які фокусуються на проблемі (14,4 балу) та емоціях (11,8 балу), є менш уживаними. З іншого боку, стратегії, які спрямовані на уникнення стресу (50,9 балу) застосовувалися ними частіше, ніж ті, що базуються на взаємодії з ним (39,1 балу). Тобто, загальна картина використання копінг-стратегій у досліджуваних свідчить про перевагу адаптивних підходів, зокрема адаптивного копіngu, спрямованого на емоції. Водночас, неадаптивні форми копіngu, виявляються менш уживаними.

Результати кореляційного аналізу за допомогою коефіцієнта рангової кореляції Спірмена між показником життєстійкості та вивченими копінг-стратегіями виявили ряд прямих та від'ємних значень. Прямі кореляції вказують на те, що зі збільшенням популярності певної стратегії також збільшується життєстійкість, тоді як від'ємні кореляції мають зворотній напрям. Прямими були кореляції показника життєстійкості з адаптивними стратегіями в цілому ($r = 0,752$; $p < 0,01$), з адаптивними когнітивними ($r = 0,514$; $p < 0,01$) та емоційними ($r = 0,418$; $p < 0,01$) стратегіям. Крім того, із стратегіями вирішення проблем ($r = 0,411$; $p < 0,01$) та виразу емоцій ($r = 0,540$; $p < 0,01$). Ці результати показали, що збільшення використання адаптивних когнітивних, емоційних стратегій, активне вирішення проблем і вміння відпускати емоції, усвідомлюючи та виражаючи їх прояв, пов'язано з вищим рівнем життєстійкості.

Від'ємні кореляції показника життєстійкості знайдено з показниками, які характеризують, неадаптивні стратегії в цілому ($r = -0,385$; $p < 0,01$), а зокрема - неадаптивні когнітивні ($r = -0,453$; $p < 0,01$) та емоційні стратегії ($r = -0,518$; $p < 0,01$), спрямовані на уникнення проблем ($r = -0,258$; $p < 0,05$), прийняття бажаного за дійсне ($r = -0,448$; $p < 0,01$), самокритику ($r = -0,295$; $p < 0,05$). Ці результати свідчать про те, що використання неадаптивних когнітивних, емоційних стратегій та інших пов'язане з нижчим рівнем життєстійкості. Як приклад, збільшення самокритики чи уникнення проблем може впливати на зниження життєстійкості. В цілому, статистичний зв'язок між життєстійкістю особистості та використанням нею адекватних та неадекватних копінг-стратегій є очевидним. Він обґрунтовує доречність порівняння вираженості показників копіngu у групах досліджуваних з різним рівнем життєстійкості.

Далі звернемося до порівняння груп досліджуваних з високими та невисокими показниками життєстійкості. Досліджувані у ці групи обиралися на основі ранжування результатів тесту Мадді, де 25% досліджуваних з найвищим підсумковим балом за тестом (14 осіб) вважалися такими, хто мав високу життєстійкість, а 25% тих, у кого оцінки були найменшими (14 осіб), назвали людьми з низькою життєстійкістю. Звернемося до даних про застосування певних копінг-механізмів за тестом Е. Неім у цих групах (рис.1.)

Зображені на рисунку дані показують, що у групі з високою життєстійкістю більше відсоток учасників використовує адаптивні когнітивні (93%), емоційні (100%) та поведінкові (28%) стратегії порівняно з групою з

низькою життєстійкістю, де використання цих стратегій складає лише 28%, 35% і 35% відповідно. Це свідчить про те, що у людей з високою життєстійкістю спостерігається більша тенденція до застосування адаптивних копінг-механізмів.

З іншого боку, група з низькою життєстійкістю має більший відсоток учасників, які користуються неадаптивними емоційними (63%) та поведінковими (35%) стратегіями порівняно з групою з високою життєстійкістю, де відповідні показники складають лише 7% і 0%. Це свідчить про те, що у людей з низькою життєстійкістю спостерігається більша тенденція до застосування неадаптивних копінг-механізмів.

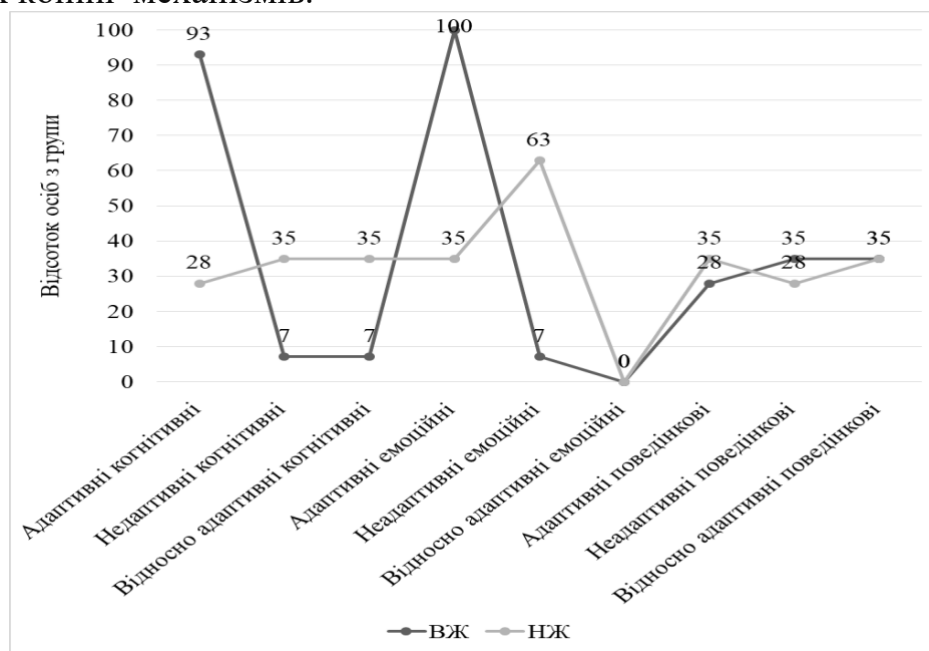

Рис.1. Частота використання адаптивних, неадаптивних та відносно адаптивних копінг механізмів (у %) досліджуваними з високим (ВЖ) та низьким (НЖ) рівнями життєстійкості

Для статистичної перевірки таких результатів спостережень, застосовано метод кутового перетворення Фішера, який дозволяє визначати статистичну достовірність відмінностей зафіксованих не в інтервальних значеннях а у відсотках від загальної кількості досліджуваних в групах. Застосування цього метода підтвердило статистичну значущість відмінностей за показниками адаптивних ($\phi = 10.542$; $p < 0,01$), неадаптивних ($\phi = 5,166$; $p < 0,01$) відносно адаптивних когнітивних стратегій ($\phi = 5,166$; $p < 0,01$), а також адаптивних ($\phi = 13,262$; $p < 0,01$) та неадаптивних емоційних стратегій копіngu ($\phi = 9,18$; $p < 0,01$). За рештою показників відмінності між групами спростовані як статистично не значущі. Це підкреслює важливість вибору адаптивних когнітивних та емоційних копінг-механізмів як корисних способів збереження життєстійкості в умовах стресу.

Дані щодо використання різних за змістом копінг-стратегій досліджуваними з груп з високим та низьким рівнями життєстійкості наведені також візуалізовані у вигляді графіку (рис.2).

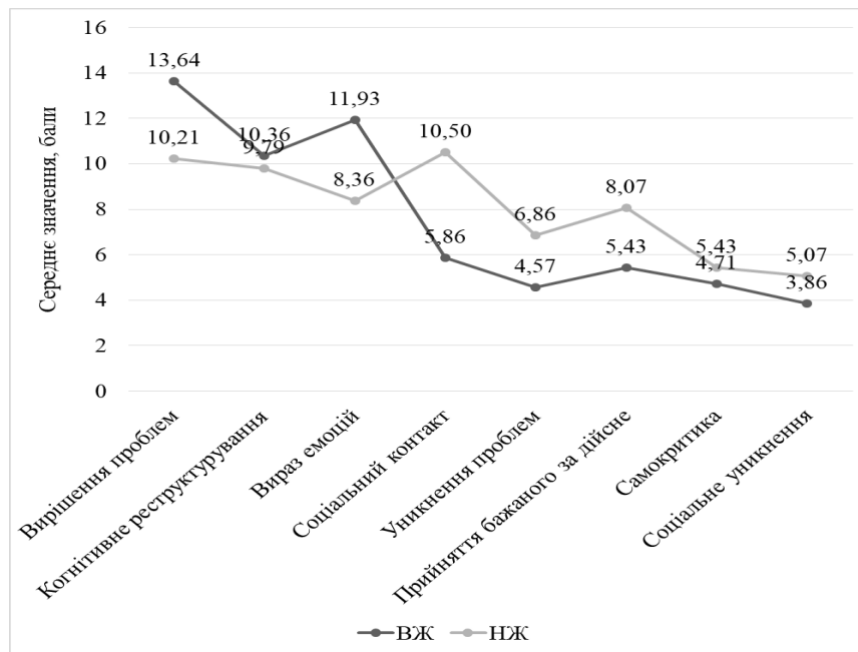

Рис.2. Середні значення показників використання копінг стратегій за методикою CSI-SF у досліджуваних з високим (ВЖ) та низьким (НЖ) рівнями життєстійкості

Аналіз наведених середніх значень показує, що група з високим рівнем життєстійкості виявляє більш високий рівень вираженості таких копінг-стратегій, як вирішення проблем, когнітивне реструктурування та вираз емоцій, але має нижчі показники соціального контакту, уникнення проблем, прийняття бажаного за дійсне, самокритики і соціального уникнення порівняно з групою з низьким рівнем життєстійкості. Для статистичної перевірки цих відмінностей застосовано t-критерій Стюдента для двох незалежних вибірок. Результати такої перевірки дозволили з'ясувати, що різниці між групами є статистично достовірними за більшістю показників: вирішення проблем ($t=7,76$; $p<0,001$); вираз емоцій ($t=2,81$; $p<0,01$); соціальний контакт ($t=6,38$; $p<0,001$); уникнення проблем ($t=2,97$; $p<0,01$); прийняття бажаного за дійсне ($t=2,58$; $p<0,05$); самокритика ($t=2,48$; $p<0,05$). Відтак, можна стверджувати, що люди з високим рівнем життєстійкості характеризуються більш активним застосуванням ефективних стратегій, спрямованих на вирішення проблем та вираз емоцій, а ті, в кого рівень життєстійкості набагато нижчий, - користуються стратегіями, пов'язаними з соціальним контактом, уникненням проблем, прийняттям бажаного за дійсне, самокритикою і соціальним уникненням.

Висновки. 1. Виявлено, що досліджувані відрізняються досить високим рівнем життєстійкості, що допомагає їм ефективно адаптуватися до стресових викликів, що виникають в умовах війни. Їм також властива тенденція до більш частого застосування адаптивних та відносно адаптивні стратегій копіngu, а отже, вони опанували широким спектром методів адаптації до стресових умов. При цьому, перевага віддається адаптивним підходам до подолання стресу, зокрема адаптивному копіngu, спрямованого на емоції.

2. Встановлено у кореляційному дослідженні прямі зв'язки показника життєстійкості з використанням адаптивних когнітивних, емоційних стратегій,

активним вирішенням проблем і вмінням відпускати емоції, усвідомлюючи та виражаючи їх прояв, а також від'ємні – з неадаптивними когнітивними, емоційними стратегіями, як то застосування самокритики чи уникнення проблем.

3. Визначено, що люди з високим рівнем життєстійкості характеризуються більш активним застосуванням адаптивних когнітивних та емоційних копінг-механізмів, ефективних стратегій, спрямованих на вирішення проблем та вираз емоцій, а ті, в кого рівень життєстійкості набагато нижчий, - користуються неадаптивними копінг-механізмами та стратегіями, пов'язаними з соціальним контактом, уникненням проблем, прийняттям бажаного за дійсне, самокритикою і соціальним уникненням.

Література

1. Запека Я. Г. Емпіричне дослідження життєстійкості студентів. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2019. № 4. С. 87–93.
URL: <https://doi.org/10.32999/ksu2312-3206/2019-4-11> (дата звернення: 03.05.2024).
2. Зигало Н. О. Тест життєстійкості С. Мадді. *Всеосвіта*.
URL: <https://vseosvita.ua/test/test-zhyttiosti-kosti-s-maddi-4236618.html> (дата звернення: 04.05.2024).
3. Кондратюк С. М. Життєстійкість як ресурс подолання життєвих труднощів в умовах війни. *Дніпровський науковий часопис публічного управління психології права*. 2022. № 4. С. 78–83.
URL: <https://doi.org/10.51547/ppp.dp.ua/2022.4.11> (дата звернення: 04.05.2024).
4. Предко В. В. Психологічне значення життєстійкості задля ефективного розвитку підлітка в умовах освітнього середовища. *Габітус*. 2020. № 19. С.185-189.
URL: <https://doi.org/10.32843/2663-5208.2020.19.32> (дата звернення: 03.05.2024).
5. Ульянова Т. Ю. Співвідношення життєстійкості та емоційності особистості. *Науковий вісник Херсонського державного університету. серія психологічні науки*. 2020. № 3. С. 72–80.
URL: <https://doi.org/10.32999/ksu2312-3206/2020-3-9> (дата звернення: 04.05.2024).

АДАПТАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЯК ЧИННИК ПСИХОЛОГІЧНОГО БЛАГОПОЛУЧЧЯ ВИМУШЕНИХ ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ

Суранова Н.В., Ситнік С.В.

Державний заклад «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
(м. Одеса, Україна)

Вступ та сучасний стан досліджуваної проблеми. Війна спричиняє значний потік людських переселень, які мають серйозний вплив на психологічне благополуччя індивідів. Зазнаючи стрес та травми, втративши свій звичний оточуючий світ, люди, які змушені залишити свої домівки, часто стикаються зі складнощами в адаптації до нових умов життя [1, С. 470]. Психологічне благополуччя вимушених переселенців стає особливо важливим аспектом, оскільки воно визначає їх здатність налаштувати своє життя у нових умовах і подолати труднощі, пов'язані з міграцією. Недостатній ресурси для адаптації можуть призвести до погіршення психічного здоров'я та збільшення ризику